

Artykuł pochodzi z publikacji: *Czowiek i organizacja XXI wieku*,
(Red.) W. Harasim, Wyższa Szkoła Promocji, Warszawa 2013

Wstęp

Zarządzanie organizacjami w XXI wieku będzie procesem bardziej złożonym niż dotychczas. Wiele czynników będzie się na ten proces składało i na większość z nich możemy nie mieć bezpośredniego wpływu. Menedżer musi się stać Obywatelom Świata, posiadać wiele nowych cech, które do tej pory nie były postrzegane. Najważniejszymi cechami przywódcy organizacji są wizjonerstwo, pasja, kreatywność i innowacyjność.

Efektywność i skuteczność działania każdego menedżera będzie uzależniona od zarządzania kapitałem ludzkim. Każda organizacja dąży w perspektywie strategicznej do rozwoju swojej działalności. Aby to uzyskać trzeba skoncentrować się na odpowiednim doborze kadry. Nowe spojrzenie na ludzi i ich potencjał wraz z odpowiednim wykorzystaniem ich kapitału jest istotnym elementem zarządzania organizacją w przyszłości.

Zarządzanie zasobami ludzkimi nie jest sztuką dla sztuki, lecz stanowi określony wkład do przyrostu wartości organizacji. Eliminuje ludzi nastawionych wyłącznie na własne sukcesy, którzy nie potrafią współpracować dla synergicznych efektów organizacji i jej uczestników.

Znaczenie zyskuje obsadzanie kluczowych stanowisk kierowniczych profesjonalistami wysoce inteligentnymi, a nie osobami z układów politycznych i towarzyskich.

Jakość zasobów ludzkich zależy od jakości działań w obszarze rekrutacji, oceny, szkoleń i kształtowania warunków pracy. Wzrasta znaczenie efektywności rozwiązań oraz odpowiednio szybkiego reagowania na zmiany na rynku.

Menedżerowie muszą myśleć i działać w sposób wizjonerski, aby przewidywać procesy oraz ich skutki dla poziomu konkurencyjności organizacji, satysfakcji pracowników i klientów.

Zatem wszystkie przeprowadzane zmiany w organizacji powinny być nastawione na harmonizację interesariuszy, tj. przedsiębiorców, menedżerów, pracowników i klientów dla poprawy konkurencyjności i marki firmy.

Zarządzanie kapitałem ludzkim jest procesem złożonym i długotrwałym. Bazować powinno na działaniach w perspektywie strategicznej, myślenie w organizacji musi być przesunięte w przyszłość. Menedżer we współczesnej organizacji nie może koncentrować się tylko na analizie i diagnozie organizacyjnej z przeszłości lub teraźniejszości.

prof. dr hab. Wiesław Harasim